

**MINISTER
TRANSPORTU, BUDOWNICTWA
I GOSPODARKI MORSKIEJ**

TA4-iv-0701-7/2012
D: 1197386 w: 1645

nr oświadczenia: BPS/043-07-261/12

7. Kuיעiacy
SEKRETARIA
Biura Prac Senackich
Wzrost do 23.04.12
nr 3356

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpływa do 20.09.2012
nr 1800 p.pis H. Póćci

Warszawa, dnia 19 kwietnia 2012 r.

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Marszałku!

odpowiadając na oświadczenie senatora Grzegorza Wojciechowskiego oraz senatora Wojciecha Skurkiewicza (pismo znak: BPS/043-07-261/12 z dnia 19 marca 2012 r.) w sprawie likwidacji w miejscowości Kolonia Zawada zjazdu z drogi krajowej S-8 do prowadzonego przez Państwo A serwisu wulkanizacyjnego uprzejmie przedstawiam następujące wyjaśnienia:

Państwo A wzięli czynny udział w procesie ustalania lokalizacji inwestycji – rozbudowy drogi krajowej nr 8 do parametrów drogi ekspresowej – łącznie z wykorzystaniem trybu odwoławczego od decyzji oraz trybu skargi do sądu administracyjnego. W oparciu o wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 12.11.2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 991/06, Oddział GDDKiA w Łodzi przedłożył do Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego materiały, będące uzupełnieniem załączników do wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji. Materiały te zawierały m. in. zmienione rozwiązania techniczne zapewniające dojazd do nieruchomości Państwa A tj. do działek o nr 38/1 i 39/1. W dniu 30.09.2008 r. Wojewoda Łódzki wydał decyzję lokalizacyjną nr 15/2008 uwzględniającą postulaty Państwa A, od której Państwo A nie wnieśli odwołania.

Jednocześnie należy wyjaśnić, iż istniejący zjazd z drogi krajowej nr 8 na posesję Państwa A nigdy nie był uzgodniony z Oddziałem GDDKiA w Łodzi, a zatem był zjazdem użytkowanym nielegalnie. Położenie nieruchomości względem skrzyżowania nie pozwala na poprawne usytuowanie takiego zjazdu z zamiarem użytkowania go przez pojazdy wielkogabarytowe, np. samochody ciężarowe. Ponadto należy zaznaczyć, iż w przypadku lokalizacji działalności gospodarczej - zakładu wulkanizacyjnego - na nieruchomości przyległej do pasa drogi krajowej należałoby uzgodnić ten fakt z zarządcą drogi, tj. GDDKiA – takie uzgodnienia nie miało miejsca.

Z wyjaśnień przedstawionych przez GDDKiA wynika, iż w związku z rozpoczętą realizacją inwestycji na drodze krajowej nr 8 na odcinku Piotrków Trybunalski – granica województwa łódzkiego, działki o nr 38/1 i 39/1 posiadają zjazd z drogi wewnętrznej poprzez działkę o nr ewid. 35/1. Droga wewnętrzna służy obsłudze komunikacyjnej terenów przyległych do pasa drogowego drogi krajowej (w tym nieruchomości Państwa A). Również docelowo obsługa komunikacyjna nieruchomości Państwa A będzie odbywać się zgodnie z tym rozwiązaniem, tj. drogą dojazdową połączoną z drogą powiatową i łącznicą węzła „Zawada” poprzez skrzyżowanie typu rondo. Trudno zatem uznać, iż nieruchomość Państwa A nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele z powodu zlikwidowania bezpośredniego nielegalnego zjazdu z drogi krajowej nr 8. Należy przy tym zauważyć, iż zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 1999 r. Nr 43, poz. 430, z późn. zm.) stosowanie zjazdów na drodze klasy S jest zabronione.

Ponadto pragnę zauważyć, iż zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) przez „dostęp do drogi publicznej” - należy rozumieć bezpośredni dostęp do tej drogi albo dostęp do niej przez drogę wewnętrzną lub przez ustanowienie odpowiedniej służebności drogowej. Zatem pojęcie "dostępu do drogi publicznej", o którym mowa w komentowanym przepisie, nie ogranicza się do bezpośredniego dostępu, a więc do przypadku, gdy działka budowlana graniczy z drogą zaliczoną do jednej z kategorii dróg publicznych. Oczywistym jest zatem, że pojęcie dostępu do drogi publicznej należy rozumieć możliwie jak najszerzej. Dlatego warunek dostępu do drogi publicznej spełniony jest zawsze wtedy, kiedy na przedmiotową działkę można dostać się - zgodnie z prawem - z drogi publicznej. Ustawodawca nie stawia przy tym wymagań co do rodzaju tego dostępu, czy ma być to droga, ścieżka. Zaś w orzecznictwie sądów administracyjnych, w odniesieniu do dopuszczalności zjazdów z dróg publicznych na teren nieruchomości, podkreśla się przede wszystkim, że z faktem bezpośredniej dostępności ("przylegania") działki do drogi publicznej nie wiąże się z mocy samego prawa możliwość ustanowienia zjazdu z tej drogi na działkę. Możliwość ustanowienia w takiej sytuacji zjazdu z drogi publicznej nie jest bowiem wprost związana z prawem własności gruntu czy z działaniami jego właściciela podejmowanymi na podstawie tzw. prawa sąsiedzkiego, lecz stanowi uprawnienie o charakterze rzeczowym, które związane jest z określoną nieruchomością, przyznawane w drodze zgody zarządu drogi, mającej formę decyzji administracyjnej (uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 21 maja 2007 r. sygn. Akt VI S.A./Wa 376/07).

Zgodnie zaś z treścią wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 27 października 2010 r. sygn. akt. II SA/Po 463/10 „przez dostęp do drogi publicznej należy rozumieć bezpośredni dostęp do tej drogi albo dostęp do niej przez drogę wewnętrzną lub przez ustanowienie odpowiedniej służebności drogowej. Działka sąsiednia musi mieć zatem dostęp do konkretnej, tej samej drogi publicznej, co zapewnia jednak nie tylko bezpośrednie połączenie, ale również pośrednie.”. Zatem dostęp do drogi publicznej może być zapewniony alternatywnie przez drogę wewnętrzną lub przez ustanowienie odpowiedniej

służebności drogowej. Istotne jest aby zarządca drogi wewnętrznej zgadzał się na korzystanie z drogi wewnętrznej (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 3 listopada 2010 r. sygn. akt. II OSK 1625/09).

Odnosząc się do zarzutu Państwa A1 o nie wykupienia pozostałej części nieruchomości uprzejmie wyjaśniam, iż zgodnie z jednolitym stanowiskiem doktryny „Wniosek złożony w trybie art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg krajowych (Dz. U. Nr 80, poz. 721 ze zm.) nie jest rozpatrywany w trybie postępowania administracyjnego, gdyż nie jest to sprawa administracyjna w rozumieniu k.p.a. Jest to - mimo, że nabywcą omawianej części nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa jest organ administracji publicznej - roszczenie cywilnoprawne, którego w razie sporu strona może dochodzić przed sądem powszechnym”.

Warto także przytoczyć tezę z wyroku WSA w Warszawie z dnia 21 kwietnia 2006 r. sygn. I SA/Wa 470/05, zgodnie z którą Ustawodawca nie przewidział obowiązku wykupu większej niż proponowana wielkość działki z tego powodu, że pozostała część nieruchomości, w ocenie jej właściciela, straciła wartość ekonomiczną i nie może być wykorzystana na dopiero planowaną inwestycję. Niewątpliwie przy ocenie, czy pozostała część nieruchomości nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, zarządca drogi powinien działać na podstawie i w granicach prawa, przestrzegając obowiązujących przepisów prawa. Zatem w przypadku odmowy uznania wniosku dotychczasowego właściciela o nabycie tzw. resztówki organ administracji publicznej powinien przedstawić racjonalne i rzetelne uzasadnienie swojego stanowiska. Zarządca drogi powinien ustalić na podstawie posiadanej wiedzy i dokumentów, w tym przedstawionych przez wnioskodawcę czy możliwe jest wykorzystanie tzw. resztówki zgodnie z dotychczasowym przeznaczeniem i wykorzystaniem. Dotychczasowe przeznaczenie nieruchomości może wynikać z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub z faktycznego dotychczasowego wykorzystania zgodnego z przepisami prawa.

Wniosek o wykup pozostałej części nieruchomości należy złożyć do Generalnego Dyrektora Dróg Publicznych i Autostrad (GDDKiA). W oparciu o obowiązujące przepisy to GDDKiA samodzielnie ocenia, czy może zastosować w/w art. 13 specustawy. Jednocześnie uprzejmie informuję, iż Państwo A1 pismem z dnia 4 lipca 2011 r., znak: GDDKiA-O/L.P-3-MB-WT-2200/45/08/10, zostali poinformowani, że wobec wielokrotnie kierowanych do Oddziału GDDKiA w Łodzi wniosków w przedmiotowej sprawie, odmowa wykupu zabudowanej nieruchomości oznaczonej numerami działek 38/1 i 39/1 jest ostateczna i że dalsze ich wnioski w tej samej sprawie przy niezmienionym stanie faktycznym i prawnym nie mogą spowodować zmiany stanowiska.

Z wydziału
M. S. I. II. SEKTORA
BUDOWIEDCZY I GOSPODARSTWA NORSKIEJ

Tomasz Jarmuziewicz
SZEF WYDZIAŁU

Załączniki:

- 2 kopie odpowiedzi na interpelację

Otrzymują:

- Departament Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;
- BM w miejscu.